

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/551/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205097
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113205097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, proti odporcovi G. C., nar. X.XX.XXXX, bytom P. nad E., P. X/X, štátny občan SR, o zaplatenie 1.391,10 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/100/2013-53 zo dňa 9. septembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa. Vychádzal z toho, že navrhovateľ nároky voči odporcovi vyvodzoval zo zmluvy o úvere zo dňa 18.1.2008, pričom dotknutý právny vzťah mal vzniknúť podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle jeho § 4 ods. 1 však takáto zmluva musí mať písomnú formu, ktorý nedostatok je sankcionovaný absolútnou neplatnosťou právneho úkonu. Z vykonaného dokazovania okresný súd pritom nepochybne ustálil, že označená zmluva o úvere nebola podpísaná veriteľom (právnym predchodcom navrhovateľa). Zdôraznil, že sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou, v rámci ktorej je konajúci súd viazaný aj vymedzením rozhodujúcich skutkových okolností navrhovateľom. Nadväzne, pokiaľ navrhovateľ trvá na vyhovení návrhu výlučne iba z dôvodu, ktorý uviedol v návrhu na začatie konania, z ktorého však návrhu vyhovieť nemožno, hoci iný právny dôvod by tu obstál, súd v takomto prípade nemôže (proti vôli účastníka) žalobe vyhovieť, ale túto zamietne.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže si tento procesný nárok neuplatňoval (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Nesúhlasil so záverom o nedodržaní písomnej formy a tvrdil, že „vyznačenie podpisu osoby, ktorá zmluvu zaevidovala, je nesporným dôkazom o uzavretí zmluvy“. V opačnom prípade by totiž právny predchodca navrhovateľa nemal dôvod túto zmluvu evidovať. Navrhovateľ uviedol, že z rozsudku okresného súdu nevyplýva, na základe akých okolností dospel k záveru, že osoba evidujúca zmluvu, ju nebola oprávnená podpísať, a teda uzavrieť.

Mal za to, že ak by aj bol opodstatneným záver o neplatnosti zmluvy, okresný súd bol oprávnený inak právne kvalifikovať uplatňovaný nárok. Je pritom nesporné, aká suma bola poskytnutá odporcovi a akú splatil, preto bolo možné posúdiť nárok z hľadiska bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 Obč. zák.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd považuje záver okresného súdu o nepodpísaní zmluvy o úvere/pôžičke z 18.1.2008 veriteľom (právnym predchodcom navrhovateľa) za plne zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu. Z dotknutej písomností je nesporné (čo nerozporuje ani navrhovateľ), že za spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., konal sprostredkovateľ - O. O. ktorá však zmluvu nepodpísala. Následne je vecne správnym záver o nedodržaní (zákonom vyžadovanej) písomnej formy a tým o absolútnej neplatnosti dotknutého právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Obč. zák.).

Námietka odvolateľa, že zmluvu mohla za jeho právneho predchodcu uzavrieť i osoba, ktorá túto evidovala (S.), je vo svojej podstate len účelovým tvrdením. Z danej zmluvy je dostatočne zrejmé, kto bol osobou oprávnenou konať v predmetnej záležitosti v mene veriteľa. Navyše bez ohľadu na to, že by sa jednalo o nové skutkové tvrdenie, ktoré je v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. bez ďalšieho neprípustné, odvolateľ ani len netvrdí (nieto ešte označuje alebo predkladá dôkaz o tom), že osoba evidujúca zmluvu bola oprávnená konať v mene Consumer Finance Holding, a.s. Vzhľadom na uvedenú jednoznačnú skutkovú situáciu (vymedzenie osoby konajúcej za veriteľa), okresný súd nemal dôvod (hypoteticky) sa zaoberať eventualitou oprávnenia S. N. konať za veriteľa.

Obdobne je čisto tendenčný argument navrhovateľa, že ak bola zmluva zaevidovaná, tak bola určite aj uzavretá. Nielen vzhľadom na obligatórnu písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere dôkazné bremeno o uzavretí zmluvy, t.j. okrem iného i o jej podpísaní oboma zmluvnými stranami v plnej miere zaťažovalo navrhovateľa, ktorú dôkaznú povinnosť si nesplnil.

Okresný súd správne zdôraznil viazanosť súdu v sporovom konaní (medzi ktoré jednoznačne patrí aj súdená vec) návrhom navrhovateľa, vrátane jeho skutkového vymedzenia. Navrhovateľ nielen v návrhu na začatie konania, ale i v jeho doplnení (č. I. 33 - 34) úplne jednoznačne skutkovo vymedzil svoj nárok, ako nárok vyplývajúci zo zmluvy. Napokon, aj v odvolaní skôr len v teoretickej rovine poukazuje na možnosť priznania „nároku“ z titulu bezdôvodného obohatenia, prioritne však zotrváva na uplatňovanom plnení ako na plnení zmluvnom.

Je nepochybné, že pre priznanie plnenia zo zmluvy musia byť naplnené kvalitatívne zásadne odlišné skutočnosti, ako v prípade priznania plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Súdna prax v tomto smere už dlhodobo judikuje, že plnenie zo zmluvy a plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia sú samostatné a odlišné skutkové dôvody pre uplatňovanie určitého (najčastejšie) peňažného nároku. Rozhodne sa pritom nejedná len o iné právne posúdenie, ako sa (v nemalej miere tendenčne) snaží deklarovať odvolateľ. V zmysle ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania totiž nesmie konajúci súd v sporovom/kontradiktórnom konaní namiesto účastníka, resp. proti jeho vôli, inak vymedziť skutkové okolnosti, z ktorých je návrh uplatňovaný. Ak navrhovateľ nevyužije svoje dispozičné právo a nezmení návrh (jeho skutkové vymedzenia), súd nie je oprávnený (ani len teoreticky) skúmať či by pri inom skutkovom vymedzení (nadväzne, samozrejme, i inom právnom posúdení) nemohol byť navrhovateľ v merite veci úspešný.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.